

ת.ד. 102 בני ברק
פקס: 03-5055919
9139191@gmail.com

זכר מיאמינים

גליון שבו עי מבית 'בני אמונים'

פרשת בלק תשפ"ב שנה ט | גליון מס' 440

פניני אמונים

פניני תפלה בפרשה

פרתחו שערים

דבר מוסד ונשיא 'בני אמונים'

משפיעים לענינת אמן

מאז ומתמיד, בכל פעם שהייתי קורא בפרשת השבוע את דברי השבח לעם ישראל (במדבר כג כד): "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא", הייתי מהרהר בדברי רש"י על אתר: "כשהן עומדים משנתם שחרית, הן מתגברים כלביא וכארי לחטף את המצוות..."

מה הענין ב"חטיפה" זו של המצוות, וכי לא עדיף להתכונן פראוי ובשוב הדעת ולקיים המצוות מתוך מתינות?

בסייעתא דשמיא, ראיתי בספר 'תולדות יעקב' לאחד מקדמוני גדולי ישראל [רבי יעקב די אלבה מחכמי איטליה לפני פארבע מאות שנים] המגלה לנו כי בסופי התבות: "הן עם כלביא" רמוזה תבת הקדש אמן, שזכותה מנעה מבלעם לקלל את ישראל!

אם כן אפוא מוכנת היטב סבת הזריות. שהרי, כל המפיר בערפה של כל אמן אינו מסגל להחמיץ ולו אמן אחת; על כן הוא מתגבר כארי להשכים בבקר פדי לבוא לבית הפנסת מקדם, עוד לפני התפלה, בזמן שברכות לרב 'מתגלגלות' בבית הפנסת מפיות המתפללים, פדי 'לחטף' עוד ועוד אמנים...

ואכן, כן ראוי וכן יאה, להפזז מדי בקר לבוא לבית הפנסת ולרוץ ממתפלל למתפלל, להקשיב לברכותיו ולענות אחריו אמן. אשרי הזוכה לחטף יהלומי אמן לרב ולהעשיר באמצעותן את מטמון מצוותיו.

דורשי רשומות אף הוסיפו והביאו מפסוק נוסף סמוכין למנהגם של ישראל לרוץ לבית הפנסת לשחרית פדי לזכות בענינת אמן על ברכות השחר: ראשי תבות של הפסוק (שה"ש א ד): "משכני אחריו נרוצה" הם 'אמן', ואלו האותיות השניות בכתוב זה הן 'שחר'. מכאן שיש לרוץ פדי לחטף את האמנים הנענות על ברכות השחר.

נשנו ונזכר כי בהשקמת בית המדרש של דקות ספורות, ביכלתנו לזכות בקלות יחסית במלוא הכף אמנים, שיגנו עלינו מפני מבקשי רעתנו וישפיעו עלינו נהרות של טוב ואשר כל הימים. אמן.

בקריאת 'כלביא יקום וכארי יתנשא',
שבת שלום,

א' תרצ"א מכתובתו

רק מכת הנהגתו של יעקב שקבע סגולה זו, ומתוך כך הם נקראים לעולם על שמו (אוצר י"ד החיים' פללים ערך בית הפנסת; יקב משבא').

ארבע ברכות בקבלת פני מלך המשיח

"אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך מוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחזן פאתי מואב וקרקר כל בני שת" (כד ז')

הרמב"ן פרש כי בפסוק זה התנבא בלעם על גאלת עם ישראל בביאת מלך המשיח במהרה בימינו. רבי שמואל הומינר כתב כי אלו שיזכו לראות בביאת המשיח יתחייבו לברך ארבע ברכות:

א. "חכם הרזים" - על רבבות אלפי ישראל שיעבדו לקבל פני משיח, וכמאמר חכמים (ברכות נח א ע"פ רש"י) שברכה זו נאמרת על ראית שש מאות אלף איש מישראל.

ב. "שחלק מחכמתו ליראיו" - כפי שתקנו חכמים (שם) לברך על ראית חכמי התורה.

ג. "שחלק מכבודו ליראיו" - כפי שתקנו חכמים (שם) לברך על ראית מלכי ישראל.

ד. "שהחנינו וקימנו והגיענו לזמן הזה" - פדין הרוואה את חברו החביב עליו לאחר שלוש יום שלא ראהו (שם נח ב ע"פ תוספות ד"ה הרוואה), ועל אחת כמה וכמה יש לברך כן בראית מלך המשיח שאנו מצפים מדורי דורות לראותו (ש"ת מנחת שלמה ח"א סי' צא אות כז).

אק"ב בנגד 'אקב'

"מה אקב לא קבה א-ל ומה אזעם לא זעם ה" (כג ח)

בספר 'מנורת המאור' (פרק התפלה) לרבי ישראל אלנקה הי"ד, תלמיד הרא"ש, מובא מדרש חכמים שבו נדרש פסוק זה כך: "אמר בלעם הרשע: איך אוכל לקללם והם אומרים כל יום לפני הקדוש ברוך הוא אק"ב - [ראשי תבות] 'אמן', 'קדיש', 'ברכו'".

קריעת גזר דין בוכות ענינת אמן
"נאם שמע אמרי א-ל אשר מחזה ש-די יחזה" (כד ז')

דרש האדמו"ר רבי יעקב משה מקאמרנא: "נאם" - אותיות 'אמן'; רמז הכתוב שעל האדם לענות אמן בכל עת שהוא "שמע אמרי א-ל", הינו את שבח ה' הנאמר בברכה [תבת 'אמר'] יכולה להתפרש גם במשמעות של אמירת דברי שבח, ראה רש"י (תהלים צד ד]. ומפרט הכתוב את שכרו: "מחזה ש-די יחזה", כלומר, יזכה לחזות בקריעת גזר דינו (ראה שבת קט ב; תיקו"ז מ א), אשר שם 'ש-די' רומז לה, וכפי שאמרו חכמים (תנחומא מצ"י) שיעקב "היה מתפלל ב'א-ל ש-די' ואומר: מי שאמר [בבראות העולם] לשמים וארץ די, 'אמר ליסורי די' (ששלשלת קאמרנא עמ' שעד).

'בית הפנסת של יעקב אבינו'

"מה טבו אהליך יעקב משפנתיה ישראל" (כד ה)
ה'תרגום ירושלמי' תרגם פסוק זה כך: "מה טבין הינו משפניו דצלי בהון יעקב אבוהון", כלומר: כמה טובים הם האהלים שהתפלל בהם יעקב אביהם. מכך שהזכיר בלעם דוקא את בית הפנסת שהתפלל בו יעקב אבינו, למד רבי יששכר דב באב"ד רבה של בוסקא מקור למנהג ישראל להשתדל להתפלל במקום שבו התפלל בעבר אדם גדול.

ברם, תמה רבי משה שמואל שפירא ראש ישיבת באר יעקב: הלא בלעם בא לשבח את 'אהליהם ומשפניהם' של בני דור המדבר, ומדוע הוא מכנה אותם על שמו של יעקב שחי מאות שנים קדם לכן?

ובאר: כיון שיעקב אבינו הוא שקבע לדורות את המשמעות המיוחדת שיש למקום תפלה, וכפי שמוצינו (חלון צא ב) שלאחר שהגיע לחרון ונזכר: "אפטר עברתי על מקום שהתפללו אבותי, ואני לא התפללתי!"; מהר לשוב על עקבותיו פדי להתפלל במקום שהתפללו אבותיו - ב'בית א-ל'. נמצא שכל סגלתם היתרה של בתי הפנסת לדורי דורות בהיותם 'מקום תפלה', היא

סנגורים של אמן

היה לדבר, פתח וספר את ספורו המפלא: "לאחר שאבדתי את הפרתי והגעתי עד שערי מות, מצאתי עצמי נצב בהיכל גדול ומפאָר. לפני עמדו חברי בית דין של מעלה, מלאכים, שרפים, אופנים וחיות הקדש ודנו ביניהם האם כבר הגיע שעת לעלות לעולם העליון או שמא יש להשיבני לחיים. מחד גיסא עמדו המקטרגים והרצו את טענותיהם, ומאידך גיסא עמדו הסנגורים ונסו לצדד בזכותי.

ברגע מסים נדמה היה כי יד המקטרגים גוברת וכי מני וגמור עם בית דין של מעלה להותירני בעולם העליון, אלא שאז נשמע לפתע מירכתי האולם קול שהיה מכוון לי להפליא. היה זה קולו של רב בית הכנסת שבו התפללתי במשך שלושים השנים האחרונות, שבקש ללמד עלי זכות, וכה אמר:

"שמעו נא רבותי, דינים ומחיים; במשך שלושים השנים האחרונות אני משמש כרב בבית הכנסת שבו מתפלל הנדון, ומעיד אני נאמנה כי בכל אותן שנים היה הוא מקפיד להשכים קום לבית הכנסת ולהשתתף בשעור הקבוע המתקיים בכל יום לפני תפלת שחרית. מתוך כך הוא לא אחר ולו פעם אחת לתפלה. מלבד זאת הקפיד לשמור לשונו מדבורים אסורים ובפרט מדבורי חליו בבית הכנסת, ואם לא די בכך, היה מקפיד בכל בקר להקשיב לברכות השחר של מתפללים רבים ולענות אחריהם אמן בקול ובכונה.

בהנהגתו האחרונה הוא סחף עוד ועוד מתפללים שנהגו כך אחריו, עד שזכה בית הכנסת להקרא בזכותו: 'בית הכנסת של עוני אמן'.

מסתבר כי דבריו של הרב הכריעו את הפך, משום שמיד יצא קול הכרוז המכריז כי גור דיני הכרע לחיים וכי יכול אני לשוב לעולם הזה, להמשיך בעסק התורה והעבודה. ברגע זה פקחתי את עיני. הנה עומד אני כאן לפניכם בחסדי שמים, בריא ושלם".

עם סיום ספורו מכה הגר"ש קוין דמעה נרגשת מעיניו ואמר למשתתפים:

"יהודי יקר זה המחיש לכולנו עד כמה גדול הוא כחו של אדם המשכים לבית המדרש, נוהג בו כבוד ומקדיש את שהותו בו ללמוד, לתפלה ולעניית אמן כראוי".

מפן שוב החל מצבו להדרדר, חם גופו עלה אף יותר משהיה קודם, והדבר הצריך אותנו להגביר את מנון האנטיביוטיקה הנתנת לגופו. לקראת שבת שוב התיצב המצב, החם ירד ונדמה היה כי החולה מתחיל להתאושש. במהלך השבת המשיכה מגמת ההתאוששות, אך למרבה הפלא, עם צאת השבת שוב חלה הדרדרות, ומצבו הפך לקשה אף מכפי שהיה קודם.

בנקדה זו כבר התחלנו לדאג. כנסתי את רופאי המחלקה לדיון חרום, ובסופו החלטנו כי כיון שנראה שהטפול האנטיביוטי אינו משפיע על החולה, אין מנוס אלא לתת לו תרופה מסוימת שבעקרה אינה מיעדת לדלקת ראות, אך בכמה וכמה מקרים היא הוכחה כיעילה לכך.

חרף יעילותה הרבה, ידענו כי השמוש בתרופה זו כרוך בתופעות לוואי קשות, ויש בו אף סכון מסים להחמרת המצב עד כדי סכנת חיים, ובפרט לחולה במצבו. לפיכך, כנהוג במצבים שכאלו, בטרם התחלנו במתן התרופה אספנו את ילדיו של החולה, הסברנו להם את חמרת המצב ואמרנו להם כי ידעתנו בדרך הטבע הסכוי היחיד להצלתו הוא רק באמצעות תרופה זו. הוספנו והדגשנו כי אמנם יש בנטילתה גם סכון לחייו, אך אנו מקוים כי בצרוף כח התפלות שלנו ושללהם נזכה שהתרופה תשפיע עליו לטובה ולא להפך חלילה.

לאחר ששאלו בעצת רבם נתנו בני המשפחה את הסכמתם, אלא שבין כך ובין כך החמיר מאד מצבו של החולה. הוא אבד את הפרתו ונראה היה כי אבדה תקוה לחייו. בכל זאת התחלנו מיד במתן התרופה, כשילדיו עוקבים אחרינו מן הצד בחרדה ומלויים אותנו בתפלותיהם, תוך שלבם חושש מפני הבאות.

בסיעתא דשמיא ובנסים גלויים, תוך זמן קצר השפיעה התרופה לטובה. הזהום פסק ומצב החולה החל להתיצב בהדרגה. כמה ימים לאחר מכן הוא פקח את עיניו והביט סביבו בבלבול. רק כאשר נוכח בסבר פניהם של בני משפחתו הבין עד כמה היה מצבו חמור, ומשהתחזק עוד מעט ויכול

הספור שלפניכם ספר לפני כתשע שנים מפי הגאון רבי שמחה הכהן קוין זצ"ל, רבה של רחובות אשר נלקח מאתנו אך לאחרונה, בתוך משא החזק שנשא בכנס 'בני אמונים' ויהיו הדברים והחזק הבא בעקבותיהם לזכרו הטהור.

את הספור המפלא ורב הלקח שמע הגר"ש זצ"ל מפי של פרופ' אברהם סופר אברהם, מבכירי הרופאים בבית החולים 'שערי צדק', אשר היה עד להתרחשותו, וכך ספר:

בסיעתא דשמיא ובנסים גלויים, תוך זמן קצר השפיעה התרופה לטובה. הזהום פסק ומצב החולה החל להתיצב בהדרגה. כמה ימים לאחר מכן הוא פקח את עיניו והביט סביבו בבלבול.

הגר"ש הכהן קוין זצ"ל בעת נאומו בכנס 'בני אמונים'

באחד הימים הכנס למחלקה הפנימית בבית החולים יהודי כבן שבועים וחמש, לאחר שנתקף בדלקת ראות חריפה המלונה בחם גבוה מאד. מצב שפזה, בגילו המבוגר, יכול היה בקלות ובמהירות להדרדר ולהגיע לכדי 'פקוח נפש'. לפיכך מהרנו, צות הרופאים בראשותי, לחברו לאינפוזיה שדרכה החדרנו לגופו תרופות אנטיביוטיות חזקות המתאימות למצבו. בחסדי שמים גופו הגיב במהירות לטפול. תוך ימים ספורים השתפר מצבו וכבר הודענו למשפחתו כי בעזרת ה' לקראת השבת הקרובה הוא ישחרר לביתו. אלא שמשמים רצו אחרת; יומים לאחר

ברכת 'שמע קולנו'

מקור הברכה

לאחר ברכות הגאולה, תקנו חכמים לבקש על קבלת התפלה, שכן מצונו שהסמיך הכתוב גאולה לתפלה, שנאמר (ישעיה נז): 'והביאותים אל הר קדשי ושמתחית בבית תפלת' (מגלה יח, א, ע"פ 'שפת אמת' שם).

לכאורה, אף בגלות מתפללים אנו שלוש פעמים בכל יום, ומהו הקשר המיוחד שיש בין גאולה לתפלה? אלא שרק לאחר הגאולה השלמה, כשתשרה השכינה בבית המקדש, יתקבלו התפלות בשלמות (שפתי חיים' - 'רנת חיים' באורי תפלת י"ח עמ' רח).

עוד פרשו: התפלה הרצויה לפני ה' היא זו הנאמרת מתוך שמחה, ככתוב (תהלים ק ב): 'עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה'. ולתפלה מתוך שמחה פנימית משלמות נוכח להגיע רק לאחר שיבוא משיח בן דוד לגאולנו, כפי שנתן אף לדין מלשון הפסוק שהביאו חכמים כמקור לקביעת ברכה זו אחר ברכות הגאולה - 'ושמתחית בבית תפלת' (אור החמה' מגלה שם).

מבנה הברכה

בברכה זו מרבים אנו לבקש שאף שאין תפלתנו ראויה להתקבל, יחוס עלינו הקדוש ברוך הוא ויקבלה ברחמים:

"שמע קולנו" - אפלו אם תפלתנו היא בבחינת 'קול' בעלמא, באשר איננו מכינים בה כראוי, אלא קבל אותה ברחמים. נקדה זו חוזרת ומדגישת גם בפתחית הברכה: "כי אתה שומע תפלת כל פה" - גם תפלה הנאמרת רק בפה, מן השפה ולחוץ וללא פגנת הלב (בית אלקים' [למבי"ט] שער התפלה פרק ג).

עוד פרשו: "שמע קולנו" - מבלי להתיחס למצבנו הרוחני. שאף שאמר הכתוב (שה"ש ב יד): "הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאווה", פלומר: תחלה הראיני שצלים אלקים חקוק על פניו ורק אז "השמיעני את קולך", לפי שאין "קולך ערב" אלא פאטר "מראיך נאווה", אף על פי כן מבקשים אנו "שמע קולנו" - ואפלו אם השחר מראנו וסר צלם אלקים מעל פנינו (מגיד צדק' בסדור 'שער הרחמים').

באמרונו: 'ומלפניך מלפני ריקם על תשיבנו', מבקשים אנו שאף אם אין אנו ראויים שתקבל את כל תפלותינו, אלא אל תשיב בקשותינו 'ריקם' מכל וכל, אלא לכל הפחות קבל מקצת מהן שהרי אמרו חז"ל (ויק"ר י ה): "תפלה עושה מחצה" (בית אלקים' שם; עץ יוסף').

מהות הברכה

ברכה זו חותמת את סדרת הברכות האמצעיות שבהן מבקש האדם על צרכיו האישיים, לכן שומה על האדם לכוון בה היטב; שישמע ה' את התפלות והבקשות שהתפלל בברכות האמצעיות ויקבלן ברחמים ('עמק ברכה' [לאבי השל"ה] שמונה עשרה סוף אות לב).

חכמים אמרו (ברכות לא ב) כי בברכה זו יכול אדם להוסיף ולבקש בקשות פרטיות הנצרכות לו. היערות דבש' (ח"א דרוש א) מרחיב ומלמד כי צריך האדם להתפלל בה על כל צרכיו, קטן כגדול, ולבקש בה על כל דבר שצריך לעשות באותו יום, שיוליכו ה' בדרך הישר ויצליח דרכיו.

הוסיף וכתב היערות דבש' כי מי שמוסיף בקשה אישית בתוך ברכה זו, אף יוצא בכך "די תפלה גמורה", לפי שבקשה אישית בודאי נאמרת בכונה ולא כמלמדה. יש שבאר שכונת דברי היערות דבש' ללמד, שהמתפלל את גשח התפלה שתקנו אנשי כנסת הגדולה מבלי לכוון בתפלתו, אינו יוצא די חובת תפלה מן התורה. שכן על אף שהתורה לא קבעה גשח וזמן קבוע לתפלה, וזמן התורה יוצא אדם די חובת תפלה בבקשה הנאמרת בכל גשח, לכל הפחות פעם אחת ביום (מב"ם תפלה א א-ב), מפל מקום הרי לא לחנם מכנה התורה את התפלה: 'עבודת הלב' (דברים יא ג, ע"פ תענית ב א) אלא לפי שדינה להאמר בכונת הלב. נמצא שלעתים רק כאשר משלב האדם בתפלתו בקשה פרטית, מתוך שדרכה להאמר בכונה, יצא בזכותה די חובת תפלה מן התורה (קנטרס הצואה [לר"ש תפלינגסקין] פרק י אות ג).

שיהיה קול תפלתנו חביב

במקרא (תענית כה ב) מובא שפעם אחת גזר שמואל הקטן תענית מחמת בצורת, ועוד בטרם הספיקו העם להתענות ולהתפלל ירד גשם. סברו העם ששבח הוא לצבור שספק להם הקדוש ברוך הוא את צרכיהם עוד בטרם הספיקו להתפלל על פה, אף שמואל אמר להם שאין זה שבח, שכן נמשלים הם בכך לעבד שרצה לבקש מתנה מהמלוך, ולא רצה המלוך לראות את פניו, ולכך אמר לשריו: "תנו לו ואל אשמע קולו".

על פי זאת פרש המגיד רבי פינחס מפלאצק שזהו שמבקשים אנו בפתחת הברכה זו: "שמע קולנו" ורק לאחר מכן "חוס ורחם עלינו", שבכך שתקשיב לקולנו נבין שקול תפלותינו חביב לפני הקדוש ברוך הוא (מגיד צדק' בסדור 'שער הרחמים').

בגנת אמן

אמת שאתה שומע תפלה והלואי שתשמע תפלתנו.

מצטרפים בחודש אב ביתר שאת

אברו יקר

מאות כבר הצטרפו למיזם "דרך אמונה" ומעידים כי מיהם השתנו לטובה. הצטרף גם אתה לסגל גבאי אמן המעטרים את בתי הכנסת ברחבי העולם וחוקים, כעדותם האישית, לראות ברכות וישועות מפלאות בס"ד בכל תחום וענין בחייהם, ובנוסף אולי תזכה למתן שכרה בצדה בהגולה הגדולה שתתקיים אי"ה בה' באב תשפ"ב, ובה יגרולו 10 מלגות בסך 500\$ כל אחת.

03-91-7-91-91

3 def 2 abc 1 כללי המיזם הרשמה למיזם שמות האזנים

א. לשמיעת כללי המיזם נא התקשר היום למוקד 'דרך אמונה' 03-91-7-91-91-91 שלוחה 1.

ב. אם הקפדת על כללי המיזם בחודש תמוז, נא הרשם להשתתפות בהגולה במוקד 'דרך אמונה' שלוחה 2 בין השעות 20:00-22:00.

ג. האזנים בהגולה יקבלו הודעה ושמותיהם יפרסמו במוקד 'דרך אמונה' בשלוחה 3.

מתנת פרדה מהרבי מירוסלב

האדמו"ר רבי שמואל אבא מזיכלין הגיע פעם לעיר לודז' לשמש כסגן בבית אחד מחסידיו. החסידים, שרצו שהרבי ישאר לשבת בעירם, אחרו את השעה בשעונים שברשותם, ומאחר שיצעו שלרבי אין שעון היו בטוחים שכאשר יראה שהשעה מאחרת ישבת בעירם ולא יחזרו לזיכלין. מה רבה היתה הפתעתם כאשר בראות הרבי את השעונים הממהרים, חיך ואמר: 'אותי לא תוכלו לרמות', כשתוף כדי דבור הוא חופן את ציציותיו בידי ומצין את השעה המדויקת.

"חכמה זו למדני האדמו"ר רבי שמעון מירוסלב בילדותי", ספר הרבי לחסידים המושפאים, "כהכרת הטוב על כך שבכל עת שהיה מגיע לעיר הלדתי לוביטש, הייתי מקפיד לענות אמן אחר ברכות השחר הנאמרות מפיו. דרכו של הרבי מירוסלב היתה שבכל בקר כשהיה אומר ברכות השחר היו ילדי הקהלה מתאספים סביבו ועונים אחריו אמן. כבו יש הייתי כאשר הגיע הרבי מירוסלב לעיר הלדתי לוביטש. לפני התפלה התקרבתי אליו, הקשבתי לברכותיו ועניתי אמן. לאחר שסיים לברך בקשני הרבי שבכל פעם שיבוא לעיר, אבוא לענות אמן אחר ברכותיו, וכך עשיתי."

בבקורו האחרון בלוביטש קרא לי הרבי מירוסלב לאחר התפלה, הביע בפני את שביעות רצונו מכך שהקפדתי לבוא לשמע את ברכותיו ולענות אחריו אמן, ואף אמר לי כי הדבר סגור לו בתפלתו, וכהכרת הטוב למדני כיצד נתן לדעת את השעה המדויקת על ידי הסתכלות בציצית" (אהל שמעון [מהדורת ירושלים תש"ע] עמ' יט).

צואת הרבי מפארציווא

בצואתו של האדמו"ר רבי נתן דוד מפארציווא התייחס לחשיבות אמירת ברכות השחר בחברותא, וכך הורה בה לחסידיו: "וכך אחד יאמר ברכות השחר והחברים יענו אמן" (ואלו הדברים שנאמרו לדוד, הצואה אות כח).

מנהג הרמ"א פרינד

מדי יום היה הנאב"ד רבי משה אריה פרינד נכנס לבית מדרשו עטור בטלית ותפילין, נגש אל מקומו ופותח באמירת ברכות השחר בקול רם כדי שיענו אחריו אמן. בסימו היה ממתין שיגיש שליח הצבור לומר את הברכות בקול רם כדי שיענה הוא אחריו אמן (משה רבינו מהימנא ח"א עמ' נח).

לצות בני אמונים ולמיסד העומד בראש הפעילות האדירה הרב מרמורשטיין שליט"א,

שלום רב לאוהבי אמונתך,

בעלון של פרשת בהעלתך עוררתם שענית אמן מנה עלינו מפני האובים הקמים עלינו, כפתוב בתנא דבי אליהו (רבה יא): "בזכות מי הקדוש ברוך הוא נפרע להו לישראל מאמות העולם? בבני אדם שהו משכימין ומעריבין לבית הכנסת ולבית המדרש, וענין אמן, ומברכין את הקדוש ברוך הוא באמן".

נפל ברעיוני רמז כפול לענין זה: בברכת הגאולה של ערבית שבה מודים אנו לקדשא בריך הוא על הצלתנו מאויבינו אומרים אנו: "העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר... העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם". נסים... אין מספר' - ראשי תבות 'אמן'. וכן: "העושה לנו נסים ונקמה" - ראשי התבות בגימטריה אמן.

זכות ענית אמן תעמד לכלנו שנזכה לראות בנקמת ה' בשונאי ישראל בבוא גואל לציון במהרה בימינו אמן ואמן.

בברכת האמונה,

אפרים ויס,

קרית גת.

נתן לשלח מכתבים

לפקס שמספרו 08-9746102

או לכתבת המייל: 9139191@gmail.com

אמן וברכות במשנת בעל ההלולא

צדיק באמונתו

ברכות השחר בחברותא

רבנו כותב ששמע מפי רבו החוזה מלבלין שיש לומר ברכות השחר בבית הכנסת בצבור, כדי שיענו המתפללים אחריו אמן. את דבריו סיים בלשון זו: "וברכה בלא אמן הוא ממש פלג גופא כנודע וכמפורסם" (פרי קדש הלולים' שער הברכות פ"ד).

תשעים אמונים לפני התפלה

הקדמונים כתבו כי יש לענות מדי יום תשעים אמונים על ברכות. רבנו כתב כי יש לענות תשעים אמונים אלו עוד קודם תפלת שמונה עשרה של שחרית. האפשרות היחידה להגיע למסכה זו עוד לפני תפלת שחרית היא באמצעות שמיעת ברכות השחר מכמה אנשים לפני התפלה (הגהות בני אבא על ספר פתורא דאבא' ענין ברכות השחר אות ו).

ה'עטרת צבי' י"א בתמוז תקצ"א

האהל על קברו של בעל העטרת צבי ז"ע בזידיטשוב שבאוקראינה

האדמו"ר רבי צבי הירש אייכנשטיין מזידיטשוב נולד לאביו האדמו"ר רבי יצחק אייזיק מהפסר סאפרין שבהונגריה. היה גדול בתורת הנגלה ומענקי הרוח בתורת הסוד. כנה בפי גדולי דורו 'שר בית הזהר'. עסק רבות בצדקה ובגמילות חסדים, ואף זכה לחתן ארבעים חתנים וכלות יתומים. היה תלמיד מובהק לחוזה מלבלין, ואף הסתופף בצלו של הרבי ר' ברוך מקמבוח.

החל להנהיג את קהל עדתו עוד בחיי רבו החוזה מלבלין, ולאחר פטירת האדמו"ר רבי נפתלי צבי מרופשיץ נחשב לגדול אדמו"רי גליציה. הדברי חיים מצאנז היה אומר שכאשר אומרים בגליציה סתם רבי, מתכונים לבעל העטרת צבי. הדברי יחזקאל אף דמה את הנסיעה לציונו ביום הארצות לנסיעה לקבר הרשב"י בל"ג בעומר.

חבר את ספר 'עטרת צבי' על הזהר הקדוש, 'פרי קדש הלולים' על ספר 'פרי עץ חיים' ועוד ספרים. נפטר בי"א בתמוז תקצ"א והובא למנוחת עולמים בבית החיים בזידיטשוב.